

118

8. júlí

Sjóðinn skal ávaxta með $\frac{1}{5}$ — fimta hluta — ársvaxta hans, er jafnan skal leggja við höfuðstólinn. Ennfremur má auka sjóðinn með gjöfum, samskotum og öðrum tekjum, er honum kunna að áskotnast.

Höfuðstólinn má aldrei skerða.

5. gr.

Hreppsnefnd Stafholtstungnahrepps hefir alla stjórn sjóðsins á hendi. Hún úthlutar þeim hluta vaxtanna, sem til úthlutunar koma, sem styrk til fátækra manna í hreppnum, og skal það gerast sem mest í samræmi við tilætlan gefandans samkvæmt gjafabréfi hans frá 30. okt. 1863.

6. gr.

Stjórn sjóðsins ber að færa sérstaka bók yfir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld og færa í hana ársreikning sjóðsins. Sjóðstjórninni ber ennfremur að halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrána og gjafabréf Björns Guðmundssonar og Gróu Jónsdóttur frá Hjarðarholti fyrir jörðinni, fundarsamþykktir, umsóknir um styrk úr sjóðnum, styrkveitingar og ástæður fyrir þeim og annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins.

7. gr.

Eignum og reikningshaldi sjóðsins skal haldið algerlega aðskildum frá eignum og reikningum hreppsins, og ber stjórn sjóðsins að semja árlega sérstakan reikning yfir eignir sjóðsins, tekjur hans og gjöld, er sé látinn fylgja reikningum hreppsins og skal reikningurinn úrskurðaður, endurskoðaður og birtur á sama hátt og hreppsreikningarnir.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið.

8. gr.

Leita ber konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari og óskast hún birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Svarfhóli, 1. apríl 1939.

Jósep Björnsson. Þorv. T. Jónsson. Kristján F. Björnsson. Tómas Jónasson.

119

9. júlí

SAMÞYKKTIR

Sparisjóðs Aðaldæla.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: „Sparisjóður Aðaldæla“. Hann er stofnaður af 50 hluthöfum með 72 hlutabréfum á krónur 25 hvert, samtals krónur 1800, er stendur sem trygging fyrir innistæðufé viðskiptamanna. Vextir af hlutafé skulu eigi vera hærri en í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands á hverjum tíma og greiðist hluthöfum við hver áramót. Nú verða eigandaskipti á hlutabréfi, hvort heldur við sölu eða erfð. Skal þá rita nafn hins nýja eiganda á bréfið sjálft og sömuleiðis í gerðabók sjóðsins. Er eignarrétturinn aðeins gildur, að svo sé gert.

2. gr.

Árságóði sjóðsins, að frádregnum reksturskostnaði, skal lagður í sérstakan sjóð, og er það varasjóður sparisjóðsins. Hann ávaxtast í sjóðnum sjálfum og stendur sem trygging fyrir viðskiptum hans.

3. gr.

Aðalfund skulu hluthafar eiga með sér í aprilmánuði ár hvert. Skulu þar lagðir fram endurskoðaðir reikningar sjóðsins til samþykktar og kosnir tveir menn í stjórn hans. Skiptir stjórnin með sér verkum, sbr. lög um sparisjóði frá 26. apríl 1935. Á fundi ræður afl atkvæða og veitir hvert hlutabréf rétt til eins atkvæðis. Þó má enginn einn maður fara með meira en $\frac{1}{6}$ allra atkvæða. Nú er hluthafi forfallaður, og má hann þá veita öðrum hluthafa rétt til að fara með atkvæði sitt með skriflegu umboði. Þó má enginn hluthafi fara með meira en eitt atkvæði auk síns eigin. Fundur er löglegur, sé hann boðaður með viku fyrirvara og komi fram fullur helmingur atkvæðamagns.

119

9. júlí

4. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Ársreikningar hans skulu liggja frammi hjá reikningshaldara viku fyrir og viku eftir aðalfund.

5. gr.

Starfsmenn sjóðsins skulu bundnir þagmælskuheiti að viðlögðum drengskap, um öll viðskipti sjóðsins við menn eða stofnanir og aldrei skýra neinum frá þeim, nema þeir séu tilskyldir að lögum. Þagnarheit starfsmanna skal skráð í gerðabók sjóðsins, undirritað af honum sjálfum.

6. gr.

Um innlög í sparisjóðinn gilda þessar meginreglur:

- a. Hver innlagseigandi skal fá viðskiptabók með sömu áritun og í höfuðbókinni. Gildir viðskiptabók sem samningur við sjóðinn og skal hún undirrituð af formanni og féhirði. Aldrei má láta af hendi innstæðu nema það sé um leið fært í viðskiptabók aðila.
- b. Stjórn sjóðsins getur, þegar henni þykir ástæða til, hafnað innlögum í sjóðinn eða áskilið, að þau standi þar allt að því árlangt.

7. gr.

Um uppsagnir og útborganir innlagsfjár gilda þessar reglur:

- a. Enginn getur sagt upp innstæðu sinni nema hún hafi staðið að minnsta kosti 3 mánuði fulla. Greiðslufrestur á innstæðum allt að 100 kr. skal vera einn mánuður. Á innstæðum 100—200 kr. tveir mánuðir, en á stærri upphæðum sex mánuðir.
- b. Engum vöxtum er svarað af innstæðu frá þeim degi, er henni var sagt upp. Skylt er eiganda að veita móttöku uppsagðri innstæðu nær sem er, eftir uppsagnardag.
- c. Sé innstæða tekin öll út, skal eigandi afhenda viðskiptabók sína með áritaðri viðurkenningu. Glatist viðskiptabók ber eigandi hennar að fá hana ógilta að lögum, áður en hann fær krafizt útborgunar af hálfu sparisjóðsins.

8. gr.

Nú vitjar hvorki innlagseigandi né eigendur hans innstæðunnar í 20 ár. Ber þá stjórn sjóðsins að birta í blaði því, er flytur stjórnarvalda auglýsingar, áskorun til löglegs eiganda að gefa sig fram innan sex mánaða. Reynist það árangurslaust, er innstæða ásamt vöxtum eign sparisjóðsins.

9. gr.

Stjórn sparisjóðsins skal lána fé hans, hvort heldur einstökum mönnum eða stofnunum gegn fullgildum tryggingum og venjulega til skamms tíma. Það skal vera aðalreglan að haga þannig, að hún miði fyrst og fremst að því að bæta úr þörf manna innsveitis.

119

10. gr.

9. júlí

Stjórnendur sparisjóðsins mega hvorki taka sjálfir fé sjóðsins að láni né heldur vera ábyrgðarmenn annarra lánþega hans.

11. gr.

Þau atriði, sem eigi eru í samþykktum þessum, en varða þó sparisjóðinn, skal fara með samkvæmt lögum nr. 44 3. nóv. 1915, um sparisjóði, reglugerð fyrir sparisjóði 5. maí 1917 og viðaukalögum um sparisjóði nr. 83 26. apríl 1935.

12. gr.

Samþykktum þessum má aðeins breyta á aðalfundi og séu $\frac{2}{3}$ framkominna atkvæða með breytingunni.

Samþykktir þessar staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 9. júlí 1940.

F. h. r.

Jón Guðmundsson.

Torfi Jóhannsson.

120

24. júlí

REGLUGERÐ

um breytingar og viðauki við fjallskilareglugerð m. m. fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 24. júlí 1930.

1. Við 8. gr. bætist þriðja málsgrein, svo hljóðandi:

Ef menn þurfa að smala yfir í lönd nærliggjandi hreppa að vorinu eða sumrinu, skulu þeir fá leyfi til þess hjá hlutaðeigandi ábúanda og smala þá í samráði við hann. Ber sá, er leyfið veitir, alla ábyrgð á að samrekstur og sundurdráttur fari vel og skipulega fram, og skal þess gætt, að lömb villist ekki undan ám eða að fé flækist til ógreiða.

2. Við 15. gr. bætist fjórða málsgrein, svo hljóðandi:

Þeir, sem nytja jarðir, sem hafa fjalllendi, er telst til upprekstrarlands og eigi eru ábúendur, svo og ábúendur á slíkum jörðum, þótt ekki hafi þeir sauðfé, skulu skyldir til fjallskila í þeim hreppi, sem jörðin liggur í. Fjallskil þessi svara til 1—2 dagsverkum á ári, fyrir hverja slíka jörð.

3. 17. gr. falli niður, en ný grein komi í staðinn, sem verði 17. gr., og orðist þannig:

Næsta dag fyrir leitardagana skal hver bóndi og nytjandi jarðar skyldur að leita vandlega sín heimalönd, þau sem ekki voru vanalega leituð til réttar, og skal hann í tæka tíð reka allt það fé, sem í þeim leitum finnst, og hann ekki á sjálfur eða heimafolk hans, til rétta eða í fjallasafnið. Heimalönd teljast aðeins þau lönd, sem notuð eru fyrir málnytupening og brúkunarhross, en viðáttumeiri lönd séu leituð eftir fyrirskipun hreppsnefndar.

4. 18. gr. falli niður, en ný grein komi í hennar stað, sem verði 18. gr., og orðist þannig:

Drjár skulu fjallleitir á hausti hverju. Til fyrstu leitar skal gengið daginn áður en réttað er, þar sem hreppsnefnd álitur þess þörf. Til miðréttar (skilaréttar) skal gengið fimmtudaginn í 24. viku sumars, í öllum hreppum sýslunnar, og skilarétt haldin næsta dag á eftir. Til þriðju réttar skal gengið fimmtudaginn síðastan í sumri og réttað daginn eftir.

Leitardagar skulu tilgreindir í fjallskilaboðinu.